

fort. Det er cirka 8 Aar siden, jeg første Gang havde Leilighed til at komme paa Institutet i Anledning af en Smule Bistand, jeg kunde yde en Staffel fra Sjælland, for at han kunde komme der. Det var ikke paa en Plads, som Staten besatte, men den var undfkyldt, der var ingen Plads ledig, det var gennem Kjøden, at jeg fik den Blinde anbragt. Jeg blev henvisst til Hans Excellence, Geheimekonferentsraad Tillisch, som vistnok var Formand for Kjøden (Brix: Ja!), og han var saa venlig at give mig det bedste Haab, og det lykkedes ogsaa at faae det paa-gjældende Barn anbragt. Der var jo rigtignok Mange at tage af, sagde han, men han skulde dog gjøre, hvad han kunde, og Barnet blev anbragt. Fra den Tid har jeg havt jævnlig Leilighed til at besøge Institutet, og jeg maa tilstaa, at det for mig har havt stor Interesse at komme der. Hvis jeg ikke havde været der saa ofte, vilde jeg slet ikke tale med her; men nu vil jeg tilraade Enhver, som ikke har været der, at besøge Institutet, saa ville de nok faae Interesse for det. Det er noget Godt, som udrettes der, og det kan stilles i første Række af den Slags Foretagender, det er jeg vis paa. Nu maa man jo rigtignok ogsaa vide, at det er en sjelden dygtig Mand, der er Formand, det skal være sagt til hans Ros, saa det vil være vansteligst at erstatte ham; men han kan jo heldigvis leve længe endnu. Jeg faae med megen Bedrøvelse, at det ærede Flertal har stillet sig — jeg vil ikke sige koldt overfor dette Forslag, paa ingen Maade — men dog saaledes, at det vil stille Sagen i Vero. Jeg vil dog haabe, at der til 3die Behandling kan blive et Flertal for, at dette Byggeforslag kan gaa igennem. Det er dog sørgeligt, naar der er Børn omkring i Landet, der trænge til at komme ind paa Institutet, at der saa ingen Pladser er; thi saavidt mig bekjendt, ere Pladserne ofte forud optagne. Det har været Tilfældet tidligere, og det er Tilfældet endnu. Det kunde ikke være til Skade, at der blev bygget lidt for meget, og det kunde jo heller ikke være til Skade, om Børnene fik Lov til at opholde sig lidt længere der, det vil da sige, hvis der var Plads til dem; han, som jeg hjalp, var der kun i 2 Aar, saa maatte han ikke være der længere. Jeg har havt Leilighed til at se Anstalten enese Gange, og Børnene lære ikke alene Haandværk, men den Uddannelse, som de faae, have de senere godt af, og det er en stor Fornøjelse at se disse Børn, naar man tænker paa, hvorledes de ellers vilde sidde i Kaffelovns-krogen og lægge Hænderne sammen, naar de have opnaaet en højere Alder, og de begynde at tænke, og deres Tilstand at tynde dem. De vilde da komme til at henleve kummerlige Dage. I det Sted lære de nu Haandteringer paa forskjellige Omraader, de lære at skrive; læse kunne de jo rigtignok ikke, men de kunne høre Oplæsning, og paa den

Maade kunne de saa korrespondere med Verden. Jeg skal paa det Bedste anbefale dette Forslag til Vedtagelse, for at det ikke skal være for længe, inden dette Foretagende kan blive begyndt, saa at der kan blive Plads til flere.

Formanden (Rabbe): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds har Ordet.

Solstein-Ledreborg: Jeg frasjalder Ordet.

Formanden (Rabbe): Før jeg spørge, om Nogen ønsker Ordet; hvis Ingen ønsker Ordet, vil Forhandlingen blive sluttet (Ophold).

Solstein-Ledreborg: Maa jeg saa bede om Ordet.

Formanden (Rabbe): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds har Ordet.

Solstein-Ledreborg: Jeg har nærmest villet gjøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) her oppe paa Grændsen af Ministeriet og til den høitærede Minister. Jeg har i al Bestendighed villet vente, til den ærede Ordfører havde talt anden Gang; men da den ærede Ordfører ikke synes at ville det, maa jeg dog tillade mig at gjøre disse Bemærkninger for ikke at trække Liden ud. Mine Bemærkninger ville saa godt som udelukkende vedrøre Forslaget om Embedsmændene. Med Hensyn til de andre Forslag har jeg ikke Noget at tilføje. Angaaende Forslaget om Blindelinstitutet har jeg ikke taget Ordet, fordi jeg i denne Sag ikke repræsenterer Nogen; men jeg skal forøvrigt tilstaa, at jeg efter de Bemærkninger, der ere komne frem fra forskjellig Side, for mit Vedkommende ikke lægger nogen afgjørende Vægt paa, hvorledes det gaar i denne Sag, og jeg skulde ikke have saa overordentlig Meget imod, hvis man kunde enes om at gjøre Noget for dette Institut, men jeg siger det kun for mit eget Vedkommende; efter at have hørt Diskussionen her i Aften, er jeg blevet endel blødere stemt imod dette Institut. Det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds, den ærede Ordfører for det andet ministerielle Mindretal, udtalte, at han ikke kunde anse den Beretning om Priserne for rigtig, som jeg havde givet. I saa Henseende kan jeg ikke hjælpe det ærede Medlem. Disse Beretninger ere for største Deelen dels hentede fra de Meddelelser, Regjeringen selv har gjort i 1873, dels fra de Beretninger, der nu staa i „Berlingske Tidende“, og jeg tror dog ikke, at det ærede Medlem vil være saa antiministeriel, at han vil beskrive nogen af disse Rilders Paalidelighed. Nogle